

GUERAU DE CABRERA I EL SEU CAVALL BONAMIC

Gervase de Tilbury era un escriptor anglès de finals del s.XII (1150-1228), que escriví *Otia Imperialia*, una obra en vers i en llatí, on narra meravelles del món, mites i llegendes. Entre aquestes narracions fantàstiques hi ha les aventures d'un noble vescomte català, Guerau de Cabrera i el seu cavall Bonamic. Guerau va ser un personatge històric, membre de la família dels Cabrera, senyors de Montsoriu. Tot allò que n'explica Gervase és llegenda i avui podem considerar que és la més antiga documentada en terres del Montseny.

Conta Gervase de Tilbury que el noble cavaller Guerau de Carbrera, a més de ser valent en les arts de la guerra tenia gràcia i elegància fent de trobador i poeta. I amb aquestes habilitats voltava pel món.

Guerau anava sempre acompanyat del seu inseparable cavall Bonamic, un animal rapidíssim, que a més d'intel·ligent era molt senyor: "Dormia en un matalàs de plomes i només menjava pa de blat servit en safata de plata". Uns luxes que el seu senyor li donava de bona gana ja que Guerau li consultava els afers més difícils i Bonamic sempre li sabia donar els consells més assenyats. Com ho feia? Doncs amb certs senyals i moviments de cos que només entenia el seu amo.

Conta Gervase de Tilbury que una vegada, al palau d'Arles, en presència d'Alfons I, rei d'Aragó, i de grans senyors i nobles, Guerau de Cabrera i Bonamic van enlluernar tothom. Guerau de Cabrera era alegre, divertit i cultivat en les arts i com a bon trobador sabia tocar molts instruments. En aquella ocasió, va fer sonar la viola que carregava Bonamic i al seu so meravellós les dames es van posar a ballar. Per sorpresa de tots, el destre Bonamic, també començà a ballar amb la mateixa elegància que les dames. No cal dir que amb aquestes virtuts Guerau era admirat per les dames i el senyors de les corts per on passava. Però també era envejat. D'aquí li va venir la seva mala fi.

Guerau de Cabrera va ser assassinat a traïció pel seu escuder. El fidel cavall Bonamic, orfe de cavaller i ple de pena, seguí les passes de l'amo i es deixà morir de fam.

Aquestes són les fantàstiques històries que conta Gervase de Tilbury sobre el vescomte de Cabrera, senyor de Montsoriu.